

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥΧΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΟΜΙΛΟΥ Δ.Ε.Η. ΜΕΛΟΣ ΓΕΝΟΠ/ΔΕΗ-ΚΗΕ

ΑΝΑΓΝ. ΕΠΑΓΓΕΛΜ. ΣΩΜΑΤΕΙΟ ΑΡ. ΑΠΟΦ. 1583/56 ΠΡΩΤ. ΑΘΗΝΩΝ
ΣΤΟΥΡΝΑΡΗ 73 - 75 104 32 ΑΘΗΝΑ - ΤΗΛ.: 210 5220852 - 210 5238551
FAX: 210 5235.433 - E-mail: sdmdei@otenet.gr - www.sdmdei.gr

Αρ. Πρωτ.: 4

Αθήνα, 5.1.2018

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ, 5 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2018

Αποεπένδυση Λιγνιτικών Μονάδων - Κυβερνητικές Εξαγγελίες Θέσεις Διοίκησης ΔΕΗ ΑΕ.

Η πρόσφατα εξαγγελθείσα ιδιωτικοποίηση του 40% των λιγνιτικών μονάδων της ΔΕΗ - και τυχόν αναγκαίων συμπληρωματικών μέτρων, π.χ. υδροηλεκτρικών μονάδων, μέσω του σχήματος της αποεπένδυσης - divestiture - στάθηκε αντικείμενο εκτεταμένης συζήτησης - και διαφωνίας - και δημιούργησε σημαντικές αντιδράσεις από τα ενδιαφερόμενα μέρη (συνδικάτα, πολιτικοί, περιφέρειες).

Υπενθυμίζεται ότι η κατάσταση αυτή προέκυψε και από την απροθυμία επένδυσης ιδιωτών για την κατασκευή λιγνιτικών μονάδων, παρότι είχαν τέτοια δυνατότητα στο παρελθόν. Ενώ απέκτησαν άδειες παραγωγής που τους χορηγήθηκαν, δεν υλοποίησαν ποτέ κατασκευή μονάδων για να μην αναλάβουν το επενδυτικό ρίσκο, περιμένοντας στη «γωνία» την εύκολη απόκτηση αντίστοιχων μονάδων σε εξευτελιστική τιμή τη δεδομένη χρονική στιγμή.

Σημειωτέον ότι ενώ η ιδιωτικοποίηση μέσω αποεπένδυσης θεωρείται το πλέον σκληρό καπιταλιστικό εργαλείο αντιμονοπωλιακής πολιτικής, παραμένει ερώτημα αναπάντητο από τα μέχρι σήμερα αποτελέσματα, ποια είναι τα οφέλη που επιφέρει. Εφαρμόστηκε σε χώρες - τόσο στην Ευρώπη όσο και στην Αμερική - όπου τα πρώην κρατικά μονοπώλια, στο άνοιγμα των αγορών, αντέδρασαν με μία φρενίτιδα ιδιωτικοποιήσεων, εξαγορών και συγχωνεύσεων. Στις περιπτώσεις αυτές αντί ανταγωνισμού η αποεπένδυση οδήγησε σε μια ιδιότυπη και λεπτεπίλεπτη αύξηση της μη ανταγωνιστικής συμπεριφοράς με αποτέλεσμα αντί της μείωσης των τιμών να οδηγήσει σε υψηλότερες τιμές το προς πώληση προϊόν.

Είναι λοιπόν «απορίας άξιον» πως η σημερινή Κυβέρνηση και η Διοίκηση της ΔΕΗ ΑΕ, αμφότερες «αριστερών» συγκλινουσών πεποιθήσεων και εξαγγελιών, υιοθετούν το προαναφερόμενο εργαλείο αντιμονοπωλιακής πολιτικής με πρωτοφανή συμμόρφωση, αλλά και επιταχυμένη διεύρυνση ως προς το πεδίο εφαρμογής του, με προωθούμενο νομοσχέδιο εν μέσω της εορταστικής ευθυμίας και του «τεμαχισμού της βασιλόπιτας».

Επιπλέον, μήπως για να "πωληθούν" σε μικρότερη τιμή, με την καθοριστική ψήφο της Ελληνικής Κυβέρνησης μειώθηκαν, την κρίσιμη χρονική στιγμή, τα όρια εκπομπών; (με υπερψήφιση της Ελλάδας η σχετική απόφαση της ΕΕ στις 28.4.2017, για το νέο BREF/ Όρια Εκπομπών - Βέλτιστες Διαθέσιμες Τεχνικές Μεγάλων Μονάδων Καύσης).

Γιατί αυτό έχει ως αποτέλεσμα όλες οι λιγνιτικές μονάδες να βρίσκονται εκτός των νέων περιβαλλοντικών ορίων λειτουργίας, με ότι σημαίνει αυτό για την τιμή πώλησης τους, χωρίς να έχουν προβλεφθεί ή και συνυπολογιστεί, για ανάκτηση, τα απαιτούμενα κόστη αναβάθμισης των.

Προτείνεται η άμεση επαφή της Κυβέρνησης με τις Κυβερνήσεις των Ευρωπαϊκών Χωρών που παράγουν ηλεκτρική ενέργεια από άνθρακα για ενδυνάμωση ενιαίου αιτήματος, ώστε ή να μετατεθεί ή να μην εφαρμοστεί η οδηγία για την μείωση των ρύπων χωρίς μέτρα ενίσχυσης για τις επερχόμενες επιπτώσεις στη ΔΕΗ ΑΕ και στις παραγωγικές περιοχές ή να επανακαθοριστεί το ΑΕΠ με τα σημερινά δεδομένα ώστε να μην πληρώνονται φόροι εκπομπών όπως γίνεται π.χ. στη Βουλγαρία.

Οι όποιες απώλειες ευημερίας συνδέονταν με τα πρώην κρατικά μονοπώλια μπορεί να είναι πολύ μικρότερες από τις απώλειες του αναδυθέντος περιορισμένου ολιγοπωλιακού ανταγωνισμού.

Αποδείχθηκε ότι δεν υπάρχει απλή απάντηση στο ερώτημα πώς να σχεδιαστεί μια πολιτική διαφύλαξης του ανταγωνισμού που να είναι «δίκαιη» και να προωθεί την οικονομική αποτελεσματικότητα, αλλά συγχρόνως να έχει και ένα λογικό κόστος εφαρμογής.

Και αν ακόμη υποθέσουμε ότι σχεδιάζεται η καλύτερη πλειοδοτική διαδικασία για τη μεγιστοποίηση της εισπραττόμενης από την πώληση αξίας, υπάρχουν διάφοροι σημαντικοί λόγοι που καθιστούν τόσο το στόχο της οικονομικής αποτελεσματικότητας όσο και αυτόν της απόκτησης πλήρους προσόδου, επιτεύξιμους υπό πολύ περιοριστικές προϋποθέσεις.

Η έλλειψη αγοράς μεταχειρισμένων κεφαλαιουχικών αγαθών, η ταυτότητα του πλειοδότη, η περίοδος της βαθιάς κρίσης που διανύουμε, η έλλειψη ρευστότητας, είναι μερικές από τις περιοριστικές συνιστώσες του εγχειρήματος.

Η χώρα μας ανέπτυξε την ηλεκτροπαραγωγική της δραστηριότητα και μπόρεσε να κάνει το κβαντικό της άλμα από τον αγροτικό στο βιομηχανικό τρόπο ζωής, κυρίως βάσει της προϋπόθεσης ότι υπήρχαν αποθέματα λιγνίτη, τα οποία δημιουργήθηκαν σε εκατομμύρια χρόνια βιολογικής εξέλιξης, μαζί με τη σταδιακή αξιοποίηση του υπάρχοντος δυναμικού υδροηλεκτρικής παραγωγής υψηλού επενδυτικού κόστους.

Ο λιγνίτης υπήρξε, πράγματι το «μάννα», όχι εξ ουρανού, αλλά από τα έγκατα της γης. Και είναι ένας εθνικός πόρος που δικαιωματικά ανήκει σε όλους τους Έλληνες πολίτες, όπως αναμφισβήτητα είναι και το νερό που χρησιμοποιείται πέραν της υδροηλεκτρικής παραγωγής, για την άρδευση σημαντικών γεωργικών εκτάσεων και την ύδρευση ακόμη και μεγάλων πόλεων, όπως της συμπρωτεύουσας.

Πρόσφατες εργασίες, έχουν υποστηρίξει ότι η διαθεσιμότητα των ενεργειακών πηγών και η αποτελεσματικότητα της μετατροπής τους σε χρήσιμο έργο - εξέργεια- καθώς και οι συνεξελικτικές αλληλεπιδράσεις μεταξύ των τεχνολογικών αλλαγών, των θεσμικών πλαισίων, οι επενδύσεις σε ανθρώπινο κεφάλαιο (δεξιότητες) και οι επιχειρηματικές στρατηγικές υπήρξαν οι κινητήριες δυνάμεις της οικονομικής ανάπτυξης που αυξάνουν τη ζήτηση σε εξειδικευμένο εργατικό προσωπικό, προστατεύουν το περιβάλλον και βελτιώνουν τον ισολογισμό της χώρας.

Σε πολλές περιπτώσεις, πιο σημαντικό από το να αλλάξουμε την ιδιοκτησία, είναι να αλλάξουμε τη δομή της αγοράς και να υποβάλλουμε αυτές τις επιχειρήσεις σε ανταγωνισμό.

Η πρόκληση είναι να βρεθούν μηχανισμοί για να εισαχθεί περισσότερος ανταγωνισμός στην παροχή δημόσιων υπηρεσιών.

Αν η ίδια η ιδιωτικοποίηση είναι απλώς ο ένας τρόπος για να επιτευχθεί μια οικονομία της αγοράς, η δημιουργία νέων επιχειρήσεων είναι ο άλλος.

Η κυβέρνηση αντί ιδιωτικοποίησης - κατατεμαχισμού και απαξίωσης της ΔΕΗ ΑΕ, θα μπορούσε να επικεντρωθεί στη δημιουργία νέων επιχειρήσεων. Υπάρχουν ικανά διαθέσιμα αποθέματα 1,2 δισ. τόνων λιγνίτη που μπορούν να εκχωρηθούν για ιδιωτική παραγωγή, χωρίς να οδηγεί τη ΔΕΗ ΑΕ σε δωρεές των βασικών της περιουσιακών στοιχείων με στόχο την κατάρρευσή της, στο όνομα των μνημονιακών δεσμεύσεων και των πιέσεων των εκκολαπτόμενων εγχώριων και ξένων επιτήδειων, φερόμενων, επενδυτών.

Η ανταγωνιστική αγορά μπορεί να επιβάλει μια πειθαρχία στη διαχείριση των μεγάλων δημόσιων επιχειρήσεων, που δεν θα μπορούσε να επιβληθεί αλλιώς.

Η κρατική επιχείρηση θα αναγκαστεί από τον ανταγωνισμό να γίνει πιο αποτελεσματική, να προβεί σε συνεργασίες, να σχεδιάσει ανταγωνιστικές δομές κινήτρων και επιλογών, να απεξαρτηθεί από τα υπουργεία και τη γραφειοκρατία, να καταγράψει τι διαφοροποιεί την Ελληνική από τις αντίστοιχες αποτελεσματικές κρατικές επιχειρήσεις π.χ. EDF, Vattenfall, που φαίνεται να διοικούνται πολύ καλύτερα από τις αντίστοιχες ιδιωτικές.

Μια εξελικτική πορεία υπερέχει μιας υπό τίτλο «επαναστατικής» απότομης, δραματικής και καταστροφικής ενίοτε αλλαγής. (Η τιμή της μετοχής της ΔΕΗ διαπραγματεύεται σήμερα στο 8% της λογιστικής της αξίας!!!)

Εν κατακλείδι, μπορεί η επιλογή της ιδιωτικοποίησης μέσω της αποεπένδυσης να ενισχύει την αξιοπιστία/δέσμευση και την πειστικότητα της Χώρας ότι εφαρμόζει τους επιβαλλόμενους σκληρούς εισοδηματικούς περιορισμούς - θεσμών - τρόικας - και να προλαβαίνει έτσι ένα «κακό», συνιστά ωστόσο ένα θεμελιώδες και ουσιαστικό πολιτικό διακύβευμα - με πολλαπλές συνέπειες για την οικονομία γενικότερα (υψηλή ανεργία, ενεργειακή πείνα, μείωση αποδοχών, απολύσεις, μαρasmus περιφερειακής ανάπτυξης, αύξηση των τιμών, των ανισοτήτων κ.α.), την Ενεργειακή Επάρκεια και την Εθνική Ασφάλεια της Χώρας.

Ο Σύλλογος Διπλωματούχων Μηχανικών του Ομίλου ΔΕΗ και του ΑΔΜΗΕ, οφείλει να επισημάνει την έλλειψη μακροχρόνιου ενεργειακού σχεδιασμού στη Χώρα παρά τις κατά περίπτωση εξαγγελίες ακόμη και τις κατ' εξακολούθηση νομοθετικές προβλέψεις για αυτό.

Ως συνέπεια της παραπάνω έλλειψης δεν δύναται να τοποθετηθεί ουσιαστικά επ' αυτού όπως έκανε στο παρελθόν όταν ο ενεργειακός σχεδιασμός κατ' ουσία γινόταν από τη ΔΕΗ ΑΕ και διαχέονταν τα σχετικά στοιχεία στους συνδικαλιστικούς φορείς εκπροσώπησης των εργαζομένων.

Τα τελευταία χρόνια μετά την απελευθέρωση της αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας που το νέο περιβάλλον μετέφερε την αναγκαιότητα του ενεργειακού σχεδιασμού στην αρμόδια πολιτική ηγεσία, σταμάτησε πλέον και η διάχυση της πληροφόρησης, την οποία διαδέχτηκε η ένοχη σιωπή όλων των εμπλεκόμενων πλευρών.

ΑΦΥΠΝΙΣΜΟΣ
ΟΧΙ
ΕΦΗΣΥΧΑΣΜΟΣ

ΩΡΑ ΜΗΔΕΝ

